

Відокремлений структурний підрозділ
«Ніжинський фаховий коледж Національного університету біоресурсів і
природокористування України»

**МОЛОДЬ У НАУЦІ ТА ОСВІТІ:
ВИКЛИКИ І МОЖЛИВОСТІ В УМОВАХ
ВОЄННОГО СТАНУ**

**Матеріали
Всеукраїнської студентської
науково-практичної конференції**

09 листопада 2023 року
м. Ніжин

Всеукраїнська науково-практична конференція педагогічних та науково-педагогічних працівників, аспірантів, молодих учених «ОСВІТА, НАУКА ТА ВИРОБНИЦТВО: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ»

2. Чаріков Р.К., Істер О.М. Математика. Підручник для 11 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Київ: Генеза, 2022. С. 6-8.

3. Істер В.А. Математика. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Київ: Генеза, 2022. С. 10-12. Гіленко А.П.

4. Математика в суспільстві. Київ: Генеза, 2022. С. 14-16.

МЕДІАОСВІТА ЯК НОВА РЕАЛЬНІСТЬ

Мручок В.В., студентка ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП України»

Науковий керівник: Костів І.Г., викладачка ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП України»

Медіаосвіту називають у світі освітою XXI століття.

Стрімкий розвиток у сучасному світі інформаційно-комунікаційних технологій та системи мас-медіа нагально потребує цілеспрямованої підготовки особистості до вмілого і безпечного користування ними.

Сьогодні від людини вимагається не стільки оволодіння якоюсь спеціальною інформацією, скільки вміння орієнтуватися в інформаційних потоках, бути мобільною, освоювати нові технології, самонавчатися, шукати і використовувати відсутні знання чи інші ресурси. У зв'язку з цим постає проблема дослідження розвитку медіаосвіти, основним завданням якої є «підготовка нового покоління до життя в сучасних інформаційних умовах, до якісного сприйняття інформації, оволодіння способами спілкування за допомогою технічних засобів і сучасних інформаційних технологій».

У багатьох країнах медіаосвіта функціонує як система, що стала невід'ємною частиною, з одного боку, загальноосвітньої підготовки молоді, з другого – масових інформаційних процесів. Вона включена до глобалізаційних перетворень і є складовою гарантування конкурентоспроможності економіки, нерозривно пов'язана з розвитком демократії в умовах інформаційного суспільства [1].

Ваговою часткою модернізації знань у цій галузі в Україні є розроблення Концепції впровадження медіаосвіти в Україні, що базується на міжнародному досвіді. У ній зазначено, що медіаосвіта є частиною освітнього процесу й спрямована на формування в суспільстві медіакультури, підготовку особистості до безпечної та ефективної взаємодії із сучасною системою мас-медіа, включаючи як традиційні (друковані видання, радіо, кіно, телебачення), так і новітні медіа (комп'ютерно опосередковане спілкування, Інтернет, мобільна телефонія) з урахуванням розвитку інформаційно-комунікаційних технологій [1].

Всеукраїнська науково-практична конференція педагогічних
та науково-педагогічних працівників, аспірантів, молодих учасників
«ОСВІТА, НАУКА ТА ВИРОВНИЦТВО: АКТУАЛЬНІ ПИТАВНЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ»

Серед основних завдань медіаосвіти визначено формування медіаінформаційної грамотності як комплексу вмінь і знань, що дають можливість безпечно користуватися медіа; медіаімунітету, що передбачає медіаобізнаність, уміння обрати потрібну інформацію; рефлексії й критичного мислення як психологічних механізмів, які забезпечують свідоме споживання медіапродукції та саморегуляцію взаємодії з медіа на основі ефективного орієнтування в медіапросторі та осмислення власних медіапотреб; здатності до медіаторчості; спеціалізованих аспектів медіакультури, тобто візуальної медіакультури (сприймання кіно, телебачення), аудіальної та музичної медіакультури, розвинених естетичних смаків щодо форм мистецтва, опосередкованих мас-медіа, сучасних напрямів медіа-арту тощо [2, с. 18].

Один з найавторитетніших медіапедагогів і теоретиків медіа Л. Мастерман обґрунтував сім причин пріоритетності та актуальності медіаосвіти в сучасному світі [3, с. 38]:

1. Високий рівень споживання медіа та насиченості сучасних суспільств засобами масової інформації.
2. Ідеологічна важливість медіа, та їх впливу, як галузі промисловості, на свідомість аудиторії.
3. Швидке зростання кількості медійної інформації, посилення механізмів управління нею та її розповсюдження.
4. Інтенсивність проникнення медіа в основні демократичні процеси.
5. Підвищення значущості візуальної комунікації та інформації в усіх областях.
6. Необхідність навчання школярів/студентів з орієнтацією на відповідність майбутнім вимогам.
7. Наростаючі національні та міжнародні процеси приватизації інформації.

Проте, медіа потужно й суперечливо впливають на освіту молодого покоління, часто перетворюючись на провідний чинник його соціалізації, стихійного соціального навчання, стають засобом дистанційної і джерелом неформальної освіти. До цього додаються недосконалий зміст дитини від медіаконтенту, що може шкодити її здоров'ю та розвитку, відсутність механізмів ефективної саморегуляції інформаційного ринку, які не допускали б недоброякісної медіапродукції, низькоморальних ідеологем та цінностей, інших соціально шкідливих інформаційних впливів. Загострення потреби в інтенсифікації розвитку медіаосвіти зумовлено необхідністю протистояти зовнішній інформаційній агресії та руйнівній зарубіжній пропаганді [1].

Отже, зв'язки між молоддю та глобальною медіасистемою містять певний конфлікт: медіа надає молоді широкі можливості для розширення крутозору, знайомства з іншими культурами, включення в освітній процес на основі сучасних

Всеукраїнська науково-практична конференція педагогічних та науково-педагогічних працівників, аспірантів, молодих учених «ОСВІТА, НАУКА ТА ВИРОБНИЦТВО: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ»

інформаційних технологій, в той же час загрожуючи медіазалежностями, викривленнями у формуванні моралі у молодих людей, які ще не сформували власні позиції, через комерційність більшості медіаструктур.

У цих умовах медіаосвіта стає фундаментальною складовою інформаційної безпеки країни, відіграє стратегічну роль у вихованні патріотизму молоді, формуванні української ідентичності. Медіаосвіта має стати одним з головних чинників забезпечення відкритості освіти щодо сучасних швидко змінюваних знань і наближення змісту освіти до потреб повсякденного життя людини.

Медіаосвіта – не тільки шлях до ефективності діяльності людини, але й спосіб залишитися самим собою, цілісною особистістю, здатною до самовираження і людяності. Не втрачають значення і традиційні завдання медіаосвіти, які полягають у запобіганні вразливості людини до медіаманіпуляцій і медіанасильства, втечі від реальності, у профілактиці поширення медіазалежностей.

Сьогодні надзвичайно важливо підвищувати свій рівень медіаосвіти і медіакультури, а також формувати вміння орієнтуватися в медіапросторі.

Література:

1. Концепція впровадження медіаосвіти в Україні (нова редакція). URL : <https://ms.detector.media/mediaosvita/post/16501/2016-04-27-kontseptsiya-vprovadzhennya-mediaosvity-v-ukraini-nova-redaktsiya/> (дата звернення: 05.11.2023 р.)
2. Башманівська Л.А., Башманівський В.І. Медіаосвіта як важлива складова професіоналізму майбутнього вчителя-словесника. Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Педагогічні науки. 2018. Випуск 3 (94). С. 16–20.
3. Мастерман Л. Начання мови засобів масової інформації : теорія і практика // Перспективи. Питання освіти. 1985. № 2. С. 37–48.

РОЛЬ ОСВІТИ У ЖИТТІ ЛЮДИНИ

Науменко Х.М., студентка ВСП «Ніжинський фаховий коледж НУБіП України»

Науковий керівник: Стрижун М.В., викладач ВСП «Ніжинський фаховий коледж НУБіП України»

Освіта – це важливий чинник розвитку будь-якого суспільства. Освіта відіграє ключову роль у розвитку суспільства, вдосконаленні людського капіталу і

**СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ РАУФА АБЛЯЗОВА**

**ЧЕРКАСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ
АКАДЕМІЇ ЕКОНОМІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ**

**ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СУСА**

VII учнівсько-студентська конференція

**МОЛОДІЖНА НАУКА У КОНТЕКСТІ
СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО
РОЗВИТКУ КРАЇНИ**

7 грудня 2023 р

Черкаси 2023

Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова

справедливості в суспільстві та впровадження зазначених принципів у чинне законодавство стане важливим кроком у післявоєнній відбудові країни.

Література

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 30. с. 141. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Скрипчук О. В. Конституція України та її функції: проблеми теорії та практичної реалізації. Київ, 2005. С.97.
3. Справедлива відбудова. Якою буде Україна після війни. Конференція 21-22 жовтня 2022 р. Спільне. URL: <https://commons.com.ua/conference-reconstruction-justice-post-war-ukraine/>
4. Представники влади 42-х країн підписали декларацію конференції щодо відновлення України в Луганю. Текст. URL: <https://mig.com.ua/predstavniki-vladi-42-h-krain-pidpisali-deklaraciju-konferencii-shhodo-vidnovlennja-ukraini-v-lugano-tekst/>
5. Дашенко В. В очікуванні відбудови: п'ять запитань, на які досі немає відповідей. URL: <https://zn.ua/ukr/macrolevel/v-ochikuvannividbudovi-pjat-zaritan-na-jaki-dosi-nemaje-vidpovidej.html>

ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА ЯК УКРАЇНСЬКА КОНСТИТУЦІЙНА ЗАСАДА

*Прокурник Христина, здобувачка освіти І курсу спеціальності
076 «Підприємництво та торгівля»*

ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП України»

*Науковий керівник: Костів Дрина, спеціаліст II категорії, викладачка
супільних дисциплін ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП України»*

Ідея принципу верховенства права є інтегруючим ідеалом сьогоденішнього політичного світу, зокрема юридичної та політичної діяльності у світі, побудови правової держави. Принцип верховенства права посідає особливе місце в системі джерел права. Однак сьогодні точиться дискусія серед науковців щодо визначення місця принципу верховенства права і закону в системі джерел права.

Верховенство права і закону є основоположним принципом побудови правової держави. Верховенство права і закону проектується через визнання природних прав людини, свободи особи, реалізації ідей правової держави, наявності політичного плюралізму та поширення правової культури в суспільстві.

Принцип верховенства права є одним із провідних елементів

загальних засад конституційного ладу будь-якої сучасної демократичної, правової держави. Він являє собою похідну всіх загальних засад права; як ціннісний сплав ідей справедливості, рівності, свободи і гуманізму, верховенство права формує відповідний образ правової системи і визначає ті умови, що дозволяють перетворити цей образ на реальність. Відданість принципу верховенства права – загальноприйнята в усьому світі міра легітимності уряду [5, с. 10; 14].

Сьогодні принцип верховенства права розглядається, на думку українського правознавця О.В. Петришина, у двох аспектах.

По-перше, в широкому значенні – як принцип правової організації державної влади в суспільстві, так би мовити, в сенсі «верховенства права над державою». Саме так цей принцип тлумачиться за межами континентальної моделі правової держави за посередництвом англійської конструкції верховенства (панування) (Rule of law). Як результат – англійське «верховенство права» за основним змістом ототожнюється з континентальною «правовою державністю».

По-друге, у вузькому розумінні, а саме в контексті співвідношення однорідних правових категорій – права та закону в системі регулювання суспільних відносин, їх ролі та місця в забезпеченні правопорядку, тобто в сенсі «верховенства права над законом» [3, с. 24].

Мета верховенства права – це не просто формальне забезпечення порядку, передбаченого законами та іншими нормативними актами, встановленими державою, а утвердження такого правопорядку, який обмежує абсолютизм державної, передусім виконавчої, влади, ставить її під контроль суспільства, створюючи для цього відповідні правові механізми. Інакше кажучи, навіть бездоганний, з точки зору юридичної техніки, закон не завжди є панацеєю верховенства права. Звідси випливає перший і загалом такий майже безперечний висновок: самостійного значення, відмінного від принципу верховенства закону, принцип верховенства права набуває тоді, коли право розглядається як явище, яке не міститься виключно в законах та інших нормативних актах, тобто коли має місце теоретичне і практичне розуміння права і закону [4].

Принцип верховенства права – це юридично обов'язкова норма сучасного українського правопорядку. Уперше його було узаконено в тексті Конституційного Договору від 8 червня 1995 р. (ст. 1 якого визначила, що «в Україні діє принцип верховенства права») [2] з наступним перезатвердженням його в самому тексті Конституції 1996 р. (ст. 8).

Верховенство права – це панування права в суспільстві.

Верховенство права вимагає від держави його втілення у правотворчу та правозастосовну діяльність, зокрема в закони, які за своїм змістом мають бути проникнуті передусім ідеями соціальної справедливості свободи, рівності тощо. Одним із проявів верховенства права є те, що право не обмежується лише законодавством як однією з його форм, а включає й інші соціальні регулятори, зокрема норми моралі, традиції, звичаї тощо, які легітимовані суспільством і зумовлені історично досягнутим культурним рівнем суспільства. Всі ці елементи права об'єднуються якістю, що відповідає ідеології справедливості ідеї права, яка значною мірою дістала відображення в Конституції України.

Саме на такий підхід орієнтує ст. 8 Конституції України [1], яка декларує визнання і дію принципу верховенства права, роз'яснюючи його зміст, зокрема, як:

1) найвищу юридичну силу Конституції, яка уособлює найвищі правові цінності та передбачає, що закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції і повинні відповідати їй;

2) пряму дію норм Конституції, яка передбачає гарантування звернення до суду для захисту конституційних прав безпосередньо на її підставі.

Таким чином, Конституція, проголошуючи Україну правовою демократичною соціальною державою (ст. 1), виключає тавтологічне «правовій державі» широке розуміння «верховенства права». Такий більш спеціальний підхід до розуміння принципу верховенства права дає змогу розглядати питання панування права в суспільних відносинах і більш загальні проблеми організації державної влади як відносно самостійні, сконцентрувати увагу правознавців на власне правовій складовій частині як першій, так і другій проблематики, зокрема ролі судових органів як остаточного арбітра з правових питань, насамперед, щодо захисту прав та свобод людини і громадянина [3, с. 24].

Отже, верховенство права насамперед визначається наявністю законів із правовим змістом (правових законів) та пов'язаністю державної влади із правовими законами, тобто правом. Саме принцип верховенства права наповнює реальним змістом закріплене у Конституції положення про те, що Україна є правовою державою, тобто державою, що підкоряється праву. Визнання принципу верховенства права є неocenним надбанням України як демократичної держави, який має неухильно забезпечуватись усіма гілками влади. По суті, закон є владою держави, а право є владою народу через управління державою. Ці ж принципи мають велике значення для правової реальності, оскільки забезпечують відповідність правових явищ суспільним вимогам та

інтересам, сприяють взаємодії елементів правової системи та забезпечують її єдність.

Література

1. Конституція України: офіц. текст. Київ: КМ, 2013. 96 с.
2. Конституційний Договір між Президентом України та Верховною Радою України про основні засади організації та функціонування державної влади і місцевого самоврядування в Україні на період до прийняття нової Конституції України (від 8 червня 1995 року). Відомості Верховної Ради України. 1995. № 18. Ст. 133.
3. Петришин О.В. Верховенство права в системі правового регулювання суспільних відносин. *Право України*. 2010. № 3. С. 24–34.
4. Правова система України: історія стан та перспективи: у 5 т. X.: *Право*, 2008. Т.1. С. 151.
5. Таманага Б. Верховенство права: історія, політика, теорія. Київ: Вид дім «Києво-Могилян. акад.», 2007. 208 с.

ДО ПИТАННЯ ПОНЯТТЯ «ПОЛІТИЧНИЙ КОНФЛІКТ»

*Левченко Юлія, здобувачка вищої освіти 2 курсу
спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»
Волинського національного університету імені Лесі Українки
Науковий керівник: к.і.н., доцент кафедри політології та публічного
управління ВНУ Панишко Галина*

У контексті розгляду даної теми виникає необхідність ретельного аналізу та визначення ключових аспектів політичних конфліктів, зокрема їхнього суттєвого поняття, причин і наслідків, а також впливу на сучасне політичне середовище.

Аналіз та напрями дослідження теми включають вивчення різних теоретичних підходів до розуміння політичних конфліктів. Дослідження охоплює аналіз визначень та тлумачень терміну на думку зарубіжних вчених, вивчення причин виникнення конфліктів, аналіз впливу на суспільство та ефективні стратегії управління та розв'язання політичних конфліктів.

Поняття «політичний конфлікт» виникло на тлі взаємодії різних інтересів, цінностей, поглядів та прагнень в сфері політики. Конфлікти в політиці виникають з різноманітних причин і можуть мати різний характер, включаючи ідеологічні, етнічні, економічні, соціальні тощо. Термін "політичний конфлікт" допомагає вченим, політологам та

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ
ПІДРОЗДІЛ «БЕРЕЖАНСЬКИЙ
ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ»

ЗБІРНИК

наукових праць за матеріалами
IV Всеукраїнської студентської
науково-практичної конференції
**«ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ОСВІТИ, НАУКИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ В УМОВАХ
ВОЄННОГО СТАНУ»**

Бережани – 2024

UNIVERSITIES. *Pedagogy of the formation of a creative person in higher and secondary schools*. 2022. № 82. С. 197–202. URL: <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2022.82.35> (дата звернення: 12.03.2024).

БОЛЮХ Пауло

здобувач освіти III курсу

спеціальність «Комп'ютерна інженерія»

Науковий керівник:

КОСТІВ Ірина

викладач приватної комісії гуманітарних дисциплін

ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП України»

ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ СТАН ЛЮДИНИ

Сучасне суспільство значною мірою залежить від інформаційних потоків. Інформаційні технології та ЗМІ відіграють важливу роль у формуванні світогляду та психологічного стану людей. Однак поряд із поширенням корисної інформації нас оточують інформаційні війни – боротьба різних суб'єктів за контроль над інформаційним простором. Це явище відіграє важливу роль у формуванні психологічного стану суспільства та окремих людей.

Інформаційна війна – це форма боротьби, яка використовується для впливу на суспільство, політичні процеси, військові дії та інші сфери за допомогою розповсюдження інформації. Метою інформаційної війни може бути маніпулювання думками та перекручення фактів, створення дезінформації, збурення суспільства, а також психологічний тиск на опонентів.

Засоби масової інформації, якими користується людина, створюють для неї специфічний інформаційний світ. ЗМІ здебільшого не повною мірою дозволяють зорієнтуватися у навколишній обстановці, оскільки зайняті боротьбою за аудиторію, використовуючи при цьому сенсаційність та інші прийоми привернення уваги, різні методи маніпулятивного тиску на психіку людей [1].

Одним з аспектів інформаційної війни є маніпулювання інформацією з метою впливу на суспільну свідомість. Провідні дослідники зазначають, що таке маніпулювання має значний вплив на психологічний стан людей. Маніпулювання за допомогою спеціально створених фейкових новин, соціальних мереж та інших медіаплатформ може спричинити стрес, паніку, ізоляціонізм тощо, які впливають на психічне здоров'я.

Помітний вплив інформаційної війни на психіку людини може виявлятися у виникненні конфліктів між людьми, збільшенні рівня тривоги, зникненні довіри до інших людей та соціальних інституцій. Люди можуть стати більш схильними до поширення спекуляцій та маніпуляцій, а також відчувати загальну негативну атмосферу навколо себе.

Подібні випадки спонукають нас прагнути до збереження психологічного благополуччя в наше цифрове століття. Один зі способів зробити це – розвивати критичне мислення та медіаграмотність. Навчитися відрізняти достовірну інформацію від неправдивої вкрай важливо. Розбірливість у медіаконтенті може значно покращити психологічний стан людини та запобігти психологічним наслідкам інформаційної війни.

Згідно з дослідженнями Міжнародного дослідницького центру кібербезпеки, інформаційні атаки та кіберзлочини можуть викликати почуття безпеки та довіри у користувачів мережі. Постійний потік негативних новин із соціальних мереж може підвищити рівень стресу і тривоги користувачів. Такий ефект може мати далекосяжні наслідки для психологічного здоров'я.

Крім того, інформаційна війна може викликати почуття безпорадності та

безсилля перед обличчям інформаційного потоку. Постійний приплив інформації часто суперечить одна одній і створює в суспільстві відчуття невизначеності та розчарування.

Насамкінець слід зазначити, що інформаційна війна не лише впливає на психологічний стан окремих людей, а й чинить значний вплив на суспільство загалом. Розуміння цього впливу може допомогти зміцнити стійкість і розробити стратегії адаптації до нових ситуацій. Саме тому важливо постійно розвивати медіаграмотність і критичне мислення, щоб захистити своє психологічне благополуччя.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Кормич Б. А. Організаційно-правові основи політики інформаційної безпеки України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра юрид. наук. Харків, 2004. 44 с.

БУЧКО Михайло

здобувач освіти II курсу

спеціальність «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка»

Науковий керівник:

ОРЕЙДА Віра

викладач циклової комісії гуманітарних дисциплін

ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП України»

ЛІСОНЯ – ТРИУМФ І ГОЛГОФА СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

Із початком Першої світової війни австрійська влада погодилася створити окремий український легіон в складі австрійських військ

МИСЬКІВ Вікторія

здобувачка освіти II курсу

спеціальність «Облік і оподаткування»

Науковий керівник:

КОСТИВ Ірина

викладач цвлової комісії гуманітарних дисциплін

ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП України»

САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ ЯК ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН

Проблема самореалізації особистості включена в контекстне поле різних наук, але є насамперед психологічною проблемою. Сучасні соціальні-економічні та політичні умови вимагають від особистості життєвої активності, здатності до самоствердження та саморозвитку, вміння використовувати свої можливості та здібності у різних ситуаціях життєдіяльності.

Теоретичною основою концепції самореалізації людини стали дослідження особистості та діяльності К.С. Абульханової-Славської, Б.М. Ананьєва, А.Г. Асмолова, О.О. Леонтєва, Д.О. Леонтєва, Я.О. Пономарьова. Для теоретичного аналізу психологічних проблем самореалізації особистості особливий інтерес представляють роботи зарубіжних учених А. Маслоу, В. Франкла, К. Роджерса, Е. Фромма [1, с. 59].

Проблема самореалізації особистості вважається однією з найбільш важливих проблем психологічної науки та практики. Адже прагнення до продуктивної самореалізації є однією з основних рушійних сил осмисленого життя людини, її особистісного зростання, важливою умовою якості життя особистості та психологічного благополуччя.

Самореалізація особистості – це психологічний феномен, що означає процес розвитку особистості, який спрямований на досягнення свого потенціалу, задоволення внутрішніх потреб та виявлення власної ідентичності.

Цей процес включає в себе самопізнання, саморозвиток, пошук сенсу життя, задоволення творчих потреб тощо. Самореалізація є важливим аспектом психічного здоров'я та задоволення життям.

Концепція самореалізації була вперше висвітлена в психології Абрахамом Маслоу, який вважав, що людина має внутрішні потреби, які потрібно задовольняти для досягнення повноцінного саморозвитку.

У психологічних дослідженнях науковці, розглядаючи самореалізацію як універсальну здатність особистості до самодійснення, акцентуючи увагу на багатозаспектності даного феномена, виділяють в її структурі систему понять (мета, цінність, смисл, потреба, процес, креативність, результат тощо), які постають як психологічні компоненти самореалізації, кожен з яких має певне змістове навантаження і може бути предметом самостійного дослідження як психологічний аспект проблеми самореалізації особистості. С. Максименко у цьому зв'язку стверджує, що «самореалізація суб'єкта включає усвідомлення, вибір і реалізацію тих аспектів індивідуальності, які сприяють його самовираженню, реалізації його потенціалу, формуванню суб'єктом власної системи смислів, цінностей, мотивів, уявлень про себе, постановку цілей і визначення способів їх досягнення, у т. ч. і перетворення себе» [2, с. 7].

Самореалізована особистість виявляється у здатності бути автентичним, впевненим у собі, творчим та спроможним досягати своїх цілей. Важливими аспектами самореалізації є самосвідомість, прийняття себе таким, як ви є, реалізація своїх унікальних здібностей та розвиток особистості у всебічному плані.

Психологи досліджують фактори, що сприяють або заважають самореалізації, такі як соціальне середовище, особистісні риси, досвід та інші аспекти. Наукові дослідження підтверджують, що самореалізація особистості є важливим психологічним феноменом, спрямованим на розвиток та досягнення внутрішнього потенціалу людини. Згідно з результатами досліджень, процес самореалізації допомагає людині стати більш гармонійною

та задоволеною своїм життям.

Процес самореалізації включає в себе ряд ключових аспектів, таких як самопізнання, саморозвиток та пошук сенсу життя. Дослідження показують, що підтримка самореалізації сприяє психологічному здоров'ю та загальному самовизначенню особистості. Отже, науковий підхід до самореалізації особистості підкреслює її важливість для розвитку і благополуччя людини, а також наголошує на значенні розвитку цього процесу для досягнення повноцінного та задоволеного життя.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Лісовець С.В. [Психологічні аспекти самореалізації особистості](#). Педагогічна освіта: теорія і практика. Педагогіка. Психологія (12). С. 59–63.

2. Максименко С.Д., Осьодло В.І. Структура та особистісні детермінанти професійної самореалізації суб'єкта. Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені І. Огієнка, 8, С.3–19.

МОРОЗ Ангеліна

здобувачка освіти І курсу
спеціальність «Соціальна робота»

Науковий керівник:

КУЦА Світлана

викладач цільової комісії гуманітарних дисциплін
ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБП України»

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МЕРЕЖЕВОГО СЛЕНГУ В СУЧАСНІЙ ІНТЕРНЕТ-КОМУНІКАЦІЇ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНИХ БЛОГІВ)

Міністерство освіти і науки України
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
Гуманітарно-педагогічний факультет
Кафедра педагогіки

ЗБІРНИК ДОПОВІДЕЙ УЧАСНИКІВ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКО-УЧНІВСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН КОНФЕРЕНЦІЇ
«СУЧАСНА ГУМАНІТАРНА НАУКА
В ІНТЕРПРЕТАЦІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ
В УМОВАХ ВИКЛИКІВ ВОЄННОГО СТАНУ»

28 березня 2024 р.

Київ – 2024

*Жига Юлія Василівна,
студентка спеціальності «Економіка»
Костів Ірина Григорівна,
спеціаліст II категорії,
Відокремлений структурний підрозділ
«Бережанський фаховий коледж Національного університету біоресурсів і
природокористування України»
(м. Бережани, Україна)*

СТУДЕНТСЬКИЙ НАУКОВИЙ ГУРТОК ЯК ЗАСІБ УДОСКОНАЛЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДІ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

*Блаженство тіла полягає в здоров'язоруді,
а блаженство розуму – у знанні.*

Фалес

Сучасний фахівець має мати науковий стиль мислення, який передбачає такі якості, як аналітичність, логічність, системність, уміння виконувати наукові дослідження і використовувати їхні результати для вирішення професійних завдань. Відтак, одним із завдань фахової передвищої освіти є визначення цілей, змісту, організаційних форм і методів наукової підготовки фахівців різних професійних галузей на всіх етапах навчання.

Наукову роботу студентів підрозділяють на навчально-дослідницьку – є частиною освітнього процесу, входить до навчальних планів та є обов'язковою для всіх студентів – та науково-дослідницьку – виконують у познавчальний час (Цехмістрова, с. 146).

Науково-дослідна робота – це комплекс заходів наукового, методичного, організаційного характеру, що забезпечує навчання здобувачів фахової передвищої освіти навичками наукових досліджень. Першою та традиційною формою організації наукової роботи здобувачів освіти у фаховому коледжі є студентський науковий гурток – добровільне об'єднання, створене для поглибленого вивчення навчальних дисциплін, оволодіння необхідними навичками для продовження самостійної науково-дослідної роботи.

Студентські наукові гуртки відіграють важливу роль у фаховій підготовці здобувачів освіти. Вони сприяють розвитку креативності, дослідницьких навичок та спрямовані на поглиблене вивчення певних предметів чи проблем.

На базі ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП України» діє студентський науковий гурток «Єдність у різноманітті», основними напрямками роботи якого є еколого-правовий, соціально-психологічний та філософський. Мета діяльності гуртка спрямована на:

- реалізацію та розвиток наукового потенціалу здобувачів освіти;
- розвиток творчого мислення, наукової самостійності, підвищення внутрішньої організованості, свідомого відношення до навчання, поглиблення й закріплення отриманих у процесі навчання знань;

- розширення загального і професійного світогляду;
- популяризацію суспільно-правових наук серед студентів.

Цей науковий осередок здобувачів освіти є творчим центром, де народжуються нові ідеї і, як наслідок, бажання їх розвивати й реалізовувати, брати участь у семінарах та вебінарах, допомагати один одному готуватися до конференцій чи конкурсів, що й перевіряє глибину й міцність знань, розвиває творчу активність і самостійність студента. Гуртківці разом із науковим керівником є організаторами різноманітних тематичних заходів, де обговорюють актуальні теми та проблеми. Студентський науковий гурток, зазвичай, публікує наукові статті та тези доповідей у всеукраїнських та міжнародних збірниках наукових праць. Крім того, члени гуртка є активними учасниками онлайн-курсів на платформах неформальної освіти.

Гурткова робота не тільки формує науковий світогляд у студентської молоді, вміння аналізувати, порівнювати, формулювати проблему, шукати способи розв'язання задач, корегувати результати досліджень, а при необхідності, повторювати пошук декілька раз, виявляючи творчий підхід і наполегливість. Разом з тим також розвиває вміння взаємодіяти і працювати у колективі. Позааудиторні заняття у студентському науковому гуртку сприяють поглибленню теоретичних знань і професійних компетентностей студентів, мотивації цікавості до науково-дослідної роботи, розвитку мисленнєвої діяльності, творчих здібностей (Трефаненко, с. 279).

Навчання здобувачів фахової передвищої освіти в студентському науковому гуртку у поєднанні з науково-дослідною роботою підвищує рівень теоретичної та науково-практичної підготовки. Гуртківці виховують у собі відповідальність, вміння якісно та доступно подати матеріал, відстоювати свою думку, позицію. Під час планування тем засідань гуртка, змісту роботи та напрямів наукових досліджень неодмінно враховують інтереси та пропозиції студентів – це один із напрямів підвищення ефективності роботи студентського наукового гуртка.

В умовах воєнного стану під час дистанційного навчання студентський науковий гурток грає важливу роль у підтримці академічної спільноти та освітнього процесу. Він став платформою для віртуального обміну знаннями, організації онлайн-конференцій та спільних досліджень. Така діяльність допомагає студентам підтримувати зв'язок, розвивати навички та зберігати академічний дух навіть у віддаленому форматі навчання.

Таким чином, наукові гуртки сприяють адаптації здобувачів освіти до нових умов життя, формують мотивацію щодо успішного навчання, сприяють підвищенню загальної культури та духовному розвитку, вселяють віру у власні сили, націлюють на досягнення успіху в житті. Організація роботи наукового гуртка як складової науково-дослідної роботи студентів є важливим чинником підвищення ефективності професійної підготовки майбутнього фахівця будь-якої спеціальності у закладі фахової передвищої освіти України.

Список використаних джерел

1. Цехмістрова Г.С. Основи наукових досліджень: навчальний посібник / Г.С. Цехмістрова. К. : Видавничий Дім «Слово», 2003. 240 с.
 2. Трефаненко І.В., Хухліна О.С. Студентський науковий гурток як вид науково-дослідної роботи студентів. Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник української медичної стоматологічної академії. 2017. Т.17. Вип. 1(57). С. 278-281.
-

МАТЕРІАЛИ

V ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВОЇ

КОНФЕРЕНЦІЇ

19 КВІТНЯ 2024 РІК • М. ТЕРНОПІЛЬ, УКРАЇНА

РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ НАУКИ:
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРІЇ ТА
ПРАКТИКИ

ISBN 978-617-8312-43-5

DOI 10.36074/liga-ukr-19.04.2024

Бабій Ольга Богданівна, здобувачка фахової передвищої освіти
ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП України», Україна

Лещук Юлія Василівна, здобувачка фахової передвищої освіти
ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП України», Україна

Науковий керівник: Костів Ірина Григорівна, спеціалістка II категорії,
викладачка суспільних дисциплін
ВСП «Бережанський фаховий коледж НУБіП України», Україна

НЕОБХІДНІСТЬ ПЕРШОЇ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ ДІТЯМ ПІД ЧАС ВІЙНИ

У світі, де війни та конфлікти стають все більш поширеними, діти стають одними з найбільш вразливих груп населення. Вони часто стикаються з травмуючими подіями, стресом, втратою близьких та невпевненістю у майбутньому. У таких ситуаціях надзвичайно важливо надати дітям психологічну допомогу, щоб допомогти їм подолати травми та відновити психічне здоров'я.

Перша психологічна допомога дітям під час війни має на меті забезпечити їм підтримку, розуміння та безпеку в найважчі часи. Це може включати надання емоційної підтримки, навчання стратегій копію з стресом, сприяння відновленню пошкоджених відносин та допомогу у відновленні втрачених навичок.

Одним із ключових аспектів першої психологічної допомоги дітям є створення безпечного та підтримуючого середовища. Діти потребують відчуття захисту та стабільності, щоб відчувати себе безпечно та здатними подолати труднощі. Психологи та соціальні працівники можуть допомогти створити таке середовище, де діти можуть відкрито висловлювати свої почуття та отримувати підтримку.

Крім того, важливо надавати дітям можливість виразити свої емоції та почуття через мистецтво, гру та інші творчі методи. Це допомагає їм знайти спосіб виразити та обробити свої травми, а також розвивати позитивні сторони.

Під час війни діти зазнають серйозних психологічних травм, тому важливо мати ефективні методи першої психологічної допомоги. Ось деякі методи, які можуть бути корисними:

- **Емоційна підтримка.** Важливо надати дітям можливість відчувати, що їхні емоції важливі та прийнятні. Слухання та підтримка їхніх почуттів може допомогти їм виразити свої емоції та почуття.

- **Навчання стратегій копію.** Діти можуть вчитися різним стратегіям для копію з стресом, таким як дихальні вправи, медитація або фізична активність.

- **Створення безпечного середовища.** Важливо створити для дітей відчуття безпеки та стабільності. Це може включати створення розкладу дня, деяку рутину та підтримку від дорослих.

- **Використання творчих методів.** Мистецтво, гра та інші творчі методи можуть допомогти дітям виразити свої емоції та почуття, а також розвивати позитивні стратегії копію.

- **Підтримка від близьких.** Важливо, щоб діти отримували підтримку від своїх батьків, родичів та інших близьких осіб. Це може допомогти їм відчувати себе

закрипленнями.

Ці методи можуть бути ефективними у наданні першої психологічної допомоги дітям під час війни та допомогти їм подолати травми та стрес, з якими вони стикаються.

Перша психологічна допомога може бути надана навіть не психологом, але важливо мати певні знання та навички для ефективного спілкування та підтримки людини, яка потребує допомоги. Якщо ситуація вимагає більшої психологічної допомоги, рекомендуйте звернутися до кваліфікованого психолога або терапевта. Надання першої психологічної допомоги може бути важливим кроком у допомозі людині впоратися з емоційними труднощами та стресом.

Одним з ефективних засобів подолання стресу є арт-терапія. Вона може бути дуже корисним методом для дітей, які пережили війну. Цей вид терапії дозволяє дітям виразити свої емоції та почуття через мистецтво, що може допомогти їм впоратися з травмами та стресом. Ось деякі способи, які арт-терапія може бути корисною для дітей війни:

- **Виразність.** Малювання, ліплення або інші види мистецтва дозволяють дітям виразити свої почуття та емоції, які вони можуть не вміти висловити словами.

- **Терапевтичний процес.** Робота з мистецтвом може допомогти дітям зосередитися на творчому процесі, що сприяє зниженню стресу та покращенню самопочуття.

- **Відновлення.** Через мистецтво діти можуть знайти спосіб відновлення психологічної рівноваги та заспокоєння після пережитих травм.

- **Взаємодія.** Арт-терапія може сприяти взаємодії з іншими дітьми, що також пережили війну, що допомагає їм відчувати підтримку та співчуття.

Арт-терапія може бути потужним інструментом для допомоги дітям війни впоратися з емоційними труднощами та побудувати шлях до відновлення та зцілення.

Подолання стресу може допомогти прискорити досягнення перемоги. Стрес може впливати на наше фізичне та психічне здоров'я, знижуючи продуктивність та здатність концентруватися. Коли ми вміємо ефективно керувати стресом та знаходимо способи релаксації, ми можемо підвищити нашу ефективність та швидкість досягнення поставлених цілей. Подолання стресу допомагає нам зберегти ясний розум, покращити наше самопочуття та зосередженість, що в свою чергу сприяє успішному досягненню мети або перемозі. Таким чином, розвивання навичок управління стресом може бути ключовим чинником у прискоренні шляху до перемоги.

Непереможні діти війни – це ті, хто, незважаючи на всі випробування та травми, зуміли знайти силу та волю до життя. Вони можуть бути відомі своєю надзвичайною міцністю, відданістю та відвагою. Ці діти можуть мати унікальну здатність до адаптації та виживання в умовах, які багато хто не зміг би пережити. Вони можуть бути прикладом для нас у тому, як знайти силу в серці найтемніших часів та продовжувати йти вперед. Непереможні діти війни можуть надихати нас своєю відвагою та витривалістю, показуючи, що навіть у найскладніших обставинах можна знайти надію та силу для подолання перешкод.